

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g01-shoot-d1e195890.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Andræ:

Jeg skal, efter hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøge bemærkede, ikke gaae videre ind paa Spørgsmaalet om Officeersoppassere i Almindelighed; kun maa jeg med Hensyn til, hvad der er bleven yttret af den ærede kongevalgte Rigsdagsmand, der sidder lige over for mig (Lüttichau), bemærke, at han har misforstaaet den ærede 28de Kongevalgte (Tschernings) Ord, naar han har troet i disse at finde en Dadel over Officeersoppasserne, saaledes som de for Øieblikket ere. Den 28de Kongevalgte har ikke villet sige, har ikke kunnet sige dette; men han har tvertimod villet sige, at Officeersoppasserne vel for Øieblikket vare upaaklagelige, men at der nok kunde være Tvivl, om de ogsaa fremtidig ville blive dette, da dette Amendement, dersom det bliver antaget, vil kaste en Plet paa den Stilling at være Officeersoppasser. Forøvrigt ønskede jeg specielt at udtale mig om det af Udvalgets Flerhed nder Nr. 2 stillede Amendement, nemlig at Ordene „i Tilfælde af Krig“ og „da“ skulle udgaae i Paragraphens 5te og 6te Linie. Det er nemlig af et Medlem af Udvalget, den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te District (W. Ussing), fremhævet, at derved er gjort en meget væsentlig Forandring i § 32, og han har endog tilladt sig at tvivle eller dog at henholde sig til Tvivl, der tidligere vare reiste, om hvorvidt Udvalget havde nogen Berettigelse til, paa dette Sagens Standpunkt, at komme med en saadan Forandring. Hvad nu angaaer den formelle Side af Sagen, da formener jeg, at Udvalgets Berettigelse er afgjorte derved, at der under den foreløbige Behandling, hvor Talen var om Undermaalsgrændsen, fra flere Sider blev andraget paa, at den i Loven bestemte Grændse af 61 Tommer burde forandres, da det ar urigtigt, aldeles at fritage en stor Deel af Mandskabet for nogensomhelst Udøvelse af Værnepligten i Fred. Dette maatte naturligviis bringe Udvalget til paany at overveie, om denne Grændse skulde være den rette, eller hvorvidt selve det Mandskab, som faldt under Grændsen, ike billigen skulde kunne paalægges nogen Tjeneste, og det er for at muliggjøre en saadan Udøvelse af Værnepligten i Fredstid for denne Classe af Værnepligtige, at Forandringerne i § 32 ere blevne foreslaaede af Udvalget. Jeg mener nu, at der fra Billighedens Side ikke kan være Noget at indvende od Forslaget. Der er jo Ingen, som fornustigviis kan finde det uvilligt, at den, som er under 61 Tommer, kommer til at udføre nogen Tjeneste, naar man ikke har fundet det abilligt, at en Værnepligtig, der er over 61 Tommer, behandles i Overensstemmelse med Loven, ligegyldigt om det er i Fred eller i Krig. Det er rigtignok bleven fremhævet, at dette Mandskab kommer til at befinde sig i en overmaade ugunstig Stilling, da det aldeles bliver overladt til Krigsbestyrelsens Vilkaarlighed. Denne Indvending kan jeg imidlertid ikke tillægge synderlig Vægt; thidet er vel sandt, at der ikke er foreskrevet Noget om Tjenestetiden og Tjenestemaaden for dette Mandskab, men Ingen kan dog fornustigviis nære Frygt for, at Krigsbestyrelsen skulde just i dette Tilfælde misbruge den Myndighed, som er givet den, ved ikke i Loven at optage saadanne specielle Bestemmelser. Endelig blev det anført, at Krigsbestyrelsen ikke vild have Brug for det omhandlede Mandskab. I Udvalget er det imidlertid just den modsatte Anskuelse, der har gjort sig gjældende. Naar man i Udvalget bestræbte sig for at faa denne Forandring indført, saa var det nærmst, fordi man roede, at det var Krigsbestyrelsen ikke